PROTOCHLORURU DE ANTIMONIU. Sb^2Cl^3.

Protochlorurul de antimoniŭ era кънoskът алъ datъ sъb nъme de ъnt de antimoniŭ, din kaъsъ kъ se slee-ще ka ъntъл; kristalizъ în tetraedri nekolorî kare sînt tomitorî ші волатілї ла o temperatъrъ nъщin înълцatъ. Densitatea sa de aбър este de 8,10.

Protochlorurul de antimoniŭ este delikъesvent, solъвіл fъrъ deskomposiцie într'o mikъ kъantitate de apъ, ші maї kъ seamъ într'o likъoare avidъ; dar kînd se nъne în kontakt kъ o proporцie de apъ însemnatъ, atъnчї se deskomnъne dînd acidŭ chlorhydricŭ че devine лівер, ші o sinтъръ sare basikъ nesolъвілъ че se kiema алъ datъ пълвере de algaroth, щі kare are пentrъ formълъ: Sb^2Cl^3, $(Sb^2O^3)^2$, HO.

Тракtînd prin apъ kaldъ chlorurul de antimoniŭ dissolvat în acidul chlorhydricŭ, se dobîndeщe, dъпъ D. Peligot, niщe kristale dense ші лъчitoare че se depъn prin ръчîrea likъoareї ші kare aъ pentrъ formълъ: $Sb^2Cl^3,5Sb^2O^3$.

Aчestї doї oxichlorurї de antimoniŭ se transformъ în oxidŭ de antimoniŭ prin spълъtъrї prelъngite.

Disolъцiea de protochlorurŭ de antimoniŭ nъ maї este tъrbъratъ prin apъ, kînd se adaogъ într'însa acidŭ tartricŭ.

Chlorurul de antimoniŭ se kombinъ kъ acidul chlorhydricŭ, ші formъ ъn chlorhydratŭ de chlorurŭ de antimoniŭ че se nъmea алъ datъ ъnt de antimoniŭ likъid.

Acidul azoticŭ transformъ penede chlorurul de antimoniŭ în acidŭ antimonicŭ saŭ în antimoniatŭ de antimoniŭ.

Chlorurul de antimoniŭ anhydru aбsoarbe ammoniacul, ші formъ ъn kompъs kare are pentrъ formълъ: Sb^2Cl^3, AzH^3.

Prodъce chlorurї îndoiцї kombinîndъ-se kъ maї mълцї chlorurї metalicї, mi maї kъ seamъ kъ chlorurі metalelor alkaline ші kъ chlorhydratul de antimoniacŭ.